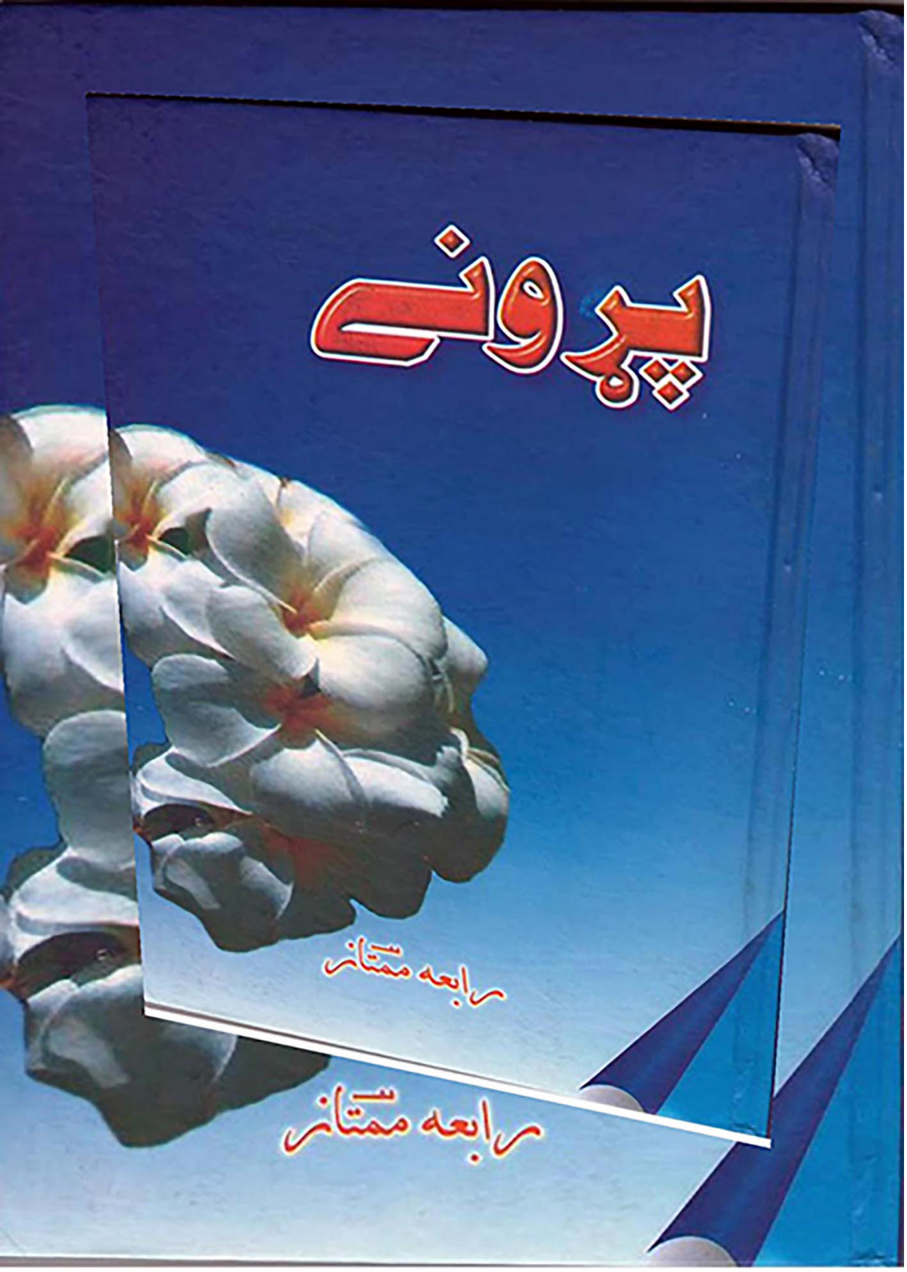

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

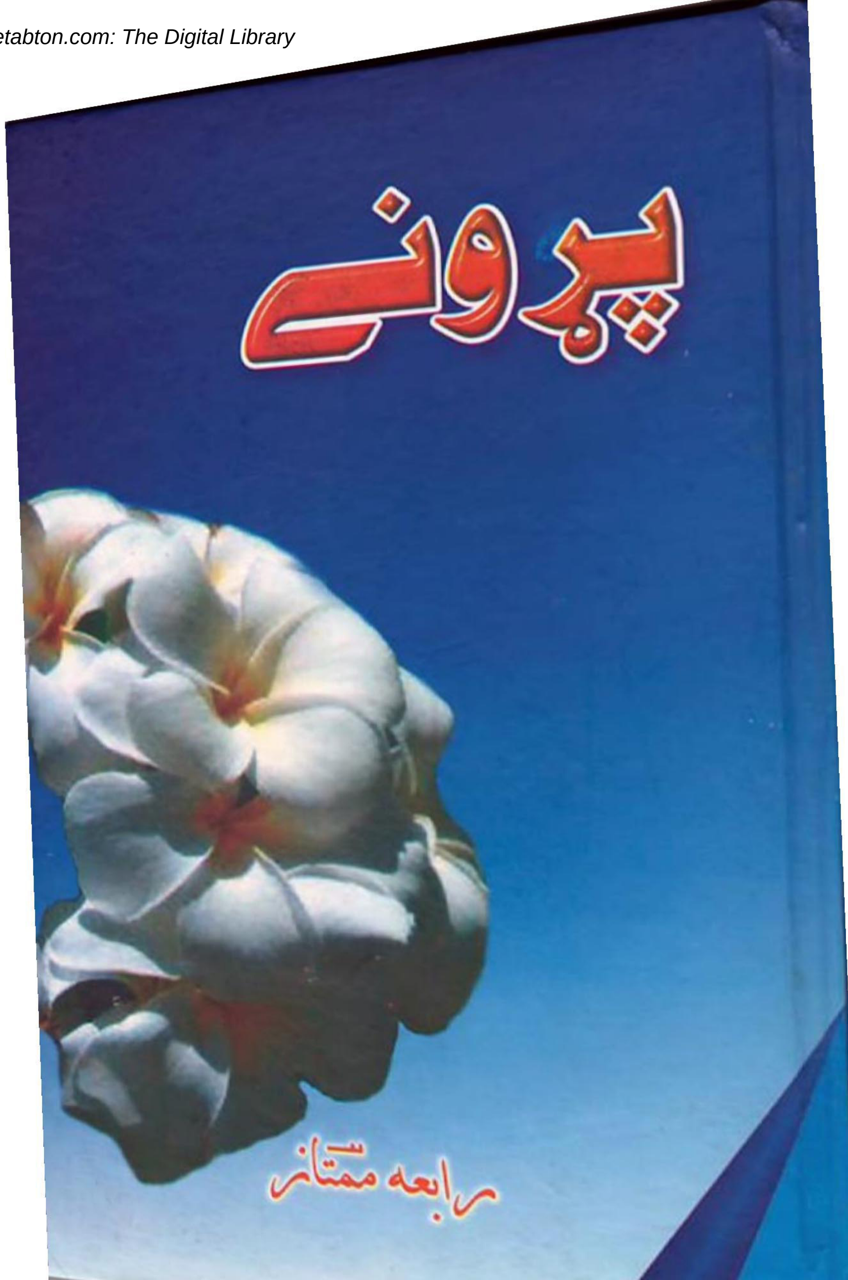

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروني

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ——— پرونې

ليکواله ——— رابعه ممتاز

د چاپ کال ——— ۲۰۰۴ء

پرېس ——— جدون پرېس خيبر بازار پېښور

بيعه ——— ۱۰۰ روپۍ

کاتب ——— محمد رسول پښتو اکېډمي

دَ موندلو درک

۱- يونيورسټي بک ايجنسي

خيبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم

ډاکخانه شاهين ټاؤن

يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رښاکانو ترجمانه
دَ پرړونو پرَا وُنو ښکهیانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لري رونبانه

سید صابر شاه صابر
برتهکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونے

په جنازه مې سپین پړونے خور کړئ
زهٔ خو له کوره بې پړوني نهٔ ځم

زما د مینې قاتل کړې ځې سرتور
زهٔ په پړوني هر وخت مخ پټوم

دَ بد نامۍ داغ به راپورې کړې تا
پیام چې پړوني له مې لاس راوُنهٔ ر

کله مې تور کله مې سپین پړونے
ستا د نظر نه داسې ځان پټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېر	ليک	مخ
۱	پېروونے — عبدالله جان مغموم	۹
۲	مننه — رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)	۱۶
۴	ځم د مدینې ته نن (نعت)	۱۸
۵	د حوا لوُر (نظم)	۲۰
۶	بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)	۲۳
۷	په تورو نیمو شپو کښې دید نو نه څومره کړې (غزل)	۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے	۲۵
۹	د چېل کلي نصر کورونه (نظم)	۲۶
۱۰	مشران (نظم)	۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)	۳۰
۱۲	مخ چې رانه پټ نهٔ کړې خطا نشي (غزل)	۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (//)	۳۳
۱۴	دا ستا د راتلو لارې کله بښې ډېرې روبږدې شي (غزل)	۳۴
۱۵	نوې دُنیا (نظم)	۳۶
۱۶	ستا د مینې مشال لاس کښې (غزل)	۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وختې پۀ وېرېږي (غزل)	۴۰
۱۸	تمغهٔ امتیاز دې مبارک شه (نظم)	۴۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

19	نهٔ به د باران نهٔ د بڼلي نهٔ د سیلۍ قیصې	۴۵
۲۰	خپل قسمت نه خبر نهٔ وم (غزل)	۴۶
۲۱	قسمت (نظم)	۴۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون خورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ (غزل)	۵۴
۲۵	د ګلو لخته	۵۶
۲۶	ماته خو په سترګو اشارو خبرې مهٔ کوه	۵۷
۲۷	دور (نظم)	۵۸
۲۸	زړهٔ مې د ے دغوښې څهٔ دکانې نه خو جوړ نهٔ د ے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د دریو تیکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نهٔ دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څهٔ به تېرېږي د نیک خوا کمے دې نهٔ وي	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	خپل خپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپټه	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	دژوند جو نکړې کښې ویرېږ مه زړهٔ (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړهٔ په آئینه کښې ته ئې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	ښې خلق (نظم)	۷۵
۴۱	شته په سپرلي کښې د پر ګلو نه شته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نه ئې اشنا زه په خلقو څه کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر د پاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه روښده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښه اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په یمو باندې راواوړې (غزل)	۸۴
۴۸	ګیله دې په سر سترګو دې ګیلې سره به کوو	۸۶
۴۹	ستا مینه لالیه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لوُر (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فریاد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهیت (نظم)	۱۰۰
۵۶	یادونه اُمیدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصیحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو سترګو کښې تېره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مینه (نظم)	۱۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۲	ستا دکبر انتها ده ته پوئے نۀ ئې (غزل)	۱۱۱
۶۳	دا چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	ګیله (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	ذوې مورته (نظم)	۱۱۹
۶۷	دډونو په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځائے کښې کېږ دم	۱۲۱
۶۸	خبره ستا د مینې د هرچا نه زۀ پټو مه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هر طرف چې ځې نو زۀ به ستا د لاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	خوار ه زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پروني"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پروني" ستاسو په وړاندې دے ـ حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلني" کتاب شاعرۍ که هر څو فني کمزورۍ لرلې خو د دې خبرې نه انکار نه شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د سپیلني شاعرۍ ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو ـ د رابعه ممتاز دویم کتاب "پروني" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے ـ دغسې ئې شاعرۍ هم ښکلې ده ـ زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرۍ د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي ـ

د "پروني" شاعرۍ په هر لحاظ سره د "سپیلني" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده ـ په غزلونو کښې نوي خیالات ـ نوي جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پروني" په شاعرۍ کښې جدت را پیدا شي ـ او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده ـ د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

ساتلې شوې دې. د مثال په طور دا شعرونه به ځي واخلو.

ـه چې لوړ د دېوال ته خېژې نو ښکارېږې به د لرې
په دې پښتو د دېوالونو د راز خبرې نه شي

يا

ـه د مينې سوال جواب چې د دېوال د پاسه اوشي
کله خبرې وي که کچه وي دېوالونه څومره نوند کړي

دېوالونه د پښتنې کلچر يو اهم جز دې او بيا کچه دېوالونه خو ...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي. ممتاز په خپلې شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او د لفظونو د استعمال ډېر خيال ساتلې دې او زما په خيال چې دا د دې خبرې ثبوت دې. چې د "سپېلنې" نه پس شاعرۍ کوشش کړې دې چې د "پروني" شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي - چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنې شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي.

زما په خيال چې د "پروني" په لوستو به د لوستونکو دا ګيله تر ډېره حده پوره ورکه شي دلته به زه د لوستونکو د تسلۍ د پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه يو څو شعرونه پيش کړم -

١- دا مې وايه چې زه ستا په خبرو نه پوهېږم
په تته تته ژبه دا رازونه څومره نوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ - د جونګړې لوګې بنۀ دے
زړۀ ئې او ښکو سره مل کړم
محو ته به زړۀ څۀ کړم
چې زړۀ یم پکښې پرېشانه

۳ - د ښکلو د ښار نڅا مې اورې
د سکو مې خبر نۀ شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسېږې

۴ - ما په کوډر ځک ملنګ بیا کیښو دو
ستا د شملې ول راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په میدان کښې تګ هم د دې د شاعرۍ د پوخ والي دلیل ورکوي - حقیقت دا دے چې څنې څنې نظمونه نې د خیالاتو او جذباتو په لحاظ زۀ شاهکار ګڼم - لکه " لوېتهد " "پښتون" "قسمت"

د څپو کلي نې کورونه او داسې نور ډېر نظمونه چې کم شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه ممتاز دویم کتاب "پرهوت" ستاسو په مخکښې دے او ورسره د څپو دریم کتاب "د ګلونو پاڼې پاڼې" د ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدائے دې اوکړي چې دَ
رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ
پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي ۔

والسلام

عبدالله جان مغمومؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ما چې خپل اولنی کتاب "سپېلنې" چاپ کولو نو دا اُمید مې نه وُ چې پښتانه رونړه خوېندې به زما د کتاب سره دومره مینه اوکړي - خو زه د پښتنو رونو خوېندو ډېره مننه کوم چې رونو عموماً او خوېندو خصوصاً زما کتاب په ډېره مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي يې اوکړه چې نن دا دے زه خپل دویم کتاب "پړونے" په دې چاو چاپ کوم چې رونړه خوېندې به د "پړوني" سره هم دومره مینه اوکړي لکه څومره يې چې د "سپېلنې" سره کړې وه۔ او زه به دا دې جوګه شم چې خپل دریم کتاب "ګلونه پانې پانې" چاپ کولو ته ملا اوتړم۔

زما د اولني کتاب "سپېلنې" په لوستونکو کښې د خوېندو شمېر زیات وُ او زما په خیال چې په دغه کتاب کښې زما زیاته شاعري د خوېندو میانو سره د تړلو مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په ګڼ شمېر کښې خوېندو کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ يې د کتاب عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلنې" د شاعرۍ په حقله ځنې رونو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي - خو ما دې رونو ته دا دليل وړاندې کړے وُ چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ ورکړے - کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حل د "پړوني" په شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګيله به ورکه شي "پړونے" هم زما دَ غزلونو او نظمونو مجموعه ده - په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات ځلېدلي کوو - نغرے او جارګے دي - او ياغي مې لُور، خور، مور او زامن دي - په اکثرو نظمونو کښې ما د غه کردارونه د موقعې په مناسبت سره ستائيلي يا کنلي دي - خو ستائنه په کښې زياته او غندنه په کښې کمه ده -

ما په خپله شاعرۍ کښې مينې له اهميت ورکړے دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پيښور ګوهر يو نظم دے) زهٔ غواړم مه چې تول دنيا مينه مينه شي" چې د مينې پېغام هر چا ته او رسوم او د هر لوستونکي په زړهٔ کښې دَ مينې دا پېغام ځائے اونيسي -

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه خوښندې به د "پړوني" سره هم دومره مينه اوکړي لکه چې د "سپېلني" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي وکړئ چې خپل دريم کتاب „ ګلونه پاڼې پاڼې " هم زر تر زره چاپ کړم -
انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کورې ته وړم له تا
خانه کعبې ته زاریږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وي
او د خوږ زړګي درمان مې ته وي

لکه ګل هسې غوړیږم په تا
د الله کورې تاویږم له تا

د الله کوره سودا مې ډېره
درنه تاویږم ګناه مې ډېره

لکه د شمعې ژړیږم په تا
د الله کورې تاویږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د پرخې ورېږم بهٔ تا
د الله کورې تاوېږم لهٔ تا

ارمان مې نشته د دې نه سېوا
چې بس راځمه مکې ته بیا بیا

چې هر چکر کښې ځارېږم لهٔ تا
د الله کورې تاوېږم لهٔ تا

ښار د مکې به هېرومه څنګه
د باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم لهٔ تا
د الله کورې تاوېږم لهٔ تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدینې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدینې نه نن

دا سې را ته ښکارې زړه مې بېل شو د سینې نه نن
ځم د مدینې نه نن

څومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې یو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې نېتې نه نن
ځم د مدینې نه نن

زه خو د مودو نه د راتلو په طمعه ناسته وم
هر غم نه زه خلاصه وم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدینې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي ﷺ دربار کښې لږې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې ستړې کړې
داسې راته ښکاري تږې ځم د دې ځنې نه نن
ځم د مدينې نه نن

ما وې چې نبي ﷺ به د زړه حالونه وايمه
شپه ورځ به ښکليا يمه
زړه مې ډېر خوګېږي چې زه ځم پاکې روضې ته نن
ځم د مدينې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حوا لور

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې ته پیدا ئې
ته خوښه د بابا آدم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نیک اولاد له لوئے نعمت دے
ته ریښتیا چې بې بها ئې
په نامه باندې حوا ئې

که ته لور ئې نو رحمت ئې
که ته خور ئې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل کور ئې څوکېداره
د بچو ئې ته غمخواره
هر بچي باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

د انسانانو په تخليق کښې
ځان سره کړې خدائے شامله
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور پرې آباديږي
مال او سر دې که ځاريږي
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور ګل او ګلزار شي
چې ستا په کښې روزګار شي
ته د خوږ زړګي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېروې سته
خو نېک کور اباد وې ته
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

د کور چې څه بامبېر وي
که هر څومره په تا ډېر وي
په خندا ئې ته ښکلا ئې
په نامه باندې حوا ئې

په تخليق کښې د انسان
خداۓ ستا واخست امتحان
په رضا د خداۓ رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ممتاز داسې کار اونۀ شي
ستا نامه بد نامه نۀ شي
ته ساده د دې دنيا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ځان ساته له هره توره   د دنيا د هر پېغوره
هسې ولې وارخطا ئې   په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه
وران مې دَ زړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

تول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شوه
دالا ختګه اور دے تپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې بېګا سبا کتو لــه تــلې
هغه محفل خور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ځېړې ژړا سرې شولې
ورک د کــکو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ ګرځه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هر څوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

24

په تورو تيمو شپو کښې ديدنونه څومره خوند کړي
يو بل سره چې روشي - الوطونه څومره خوند کړي

د امه وايه چې ستا په دې خبرو زه پوهې نه شوم
په ټټه پسته ژبه بيانونه څومره خوند کړي

د مينې سوال جواب چې د يو بل سره پرې روشي
که خړ دي که کچه دي دېوالونه څومره خوند کړي

زمونږ د محبت قصه هم دلته ټپوره شه
زه ستا يم ته زما يې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت څو بيا په پېرته راشي
د مينې د کتاب زاړه بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نه شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د زړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو ځېل زړهٔ په تسلو اوده کړو
خو په ژړا د سترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندی ټیک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستورې په خندا شو ګُله
زما په زړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې په سلګو اوده شو
ځکه د زارے ئې لږ کم دے راشه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چیل کلي خړ کورونه

نن مې بیا په زړه ورېږي ، د چیل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه بر کوز مالتونه

'ادېره د امان په خوا کېږي ، موږه لوبې به کولې
نه په موږ د چا 'آواز وه ، نه زموږ په چا څه کار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائې ي ولاړه
د اجمات دے که حجره ده ، چلن لاړه ده که شاړه

هر یو کور کښې به ماما وه ، هر یو کور کښې به ببو وه
د ا ټول کلے یو کور وه ، د ا ټول کلے ورور او خور وه

که به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هر یو کس په سترګې نم وه

کله به جنګ وه که جهګړه ، یا به بل څه مسئله وه
مشران به ټول راټول شو ، د هغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به یې ملامت کړه ، پوهٔ به یې دوی په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر اوشوه ، دشمني به پاتې نهٔ شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به یې کلي کښې خپل نوره
دجرې تپوس به یې اوکړو ، بیا به هلته کښې میلمه وه

دهر چا به دغه فرض وه ، چې دے اوږدے پاتې نهٔ شي
کهٔ وي پیان اوکهٔ شملې وي ، میلمستیا دې ددهٔ اوشي

کله کله به مې پلار هم ، کورته راغلو په تلوار هم
چې جماعت کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د ډوډۍ اوکړئ ، څه پاخهٔ کړئ څهٔ توده کړئ
ګوري اوږدے پاتې نهٔ شي ، زمونږ کلے به یې خوښ نشي

نهٔ کوربه خفه کېدلو ، نهٔ میلمه به شرمېدلو
ډېره مینه د هر عزت وه ، د خلوص نږدک الفت وه

نن مې بیا په زړهٔ درېږي
د خپل کلي خړ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چې ته لاړل ، هاغه خړ کورونه وران شول

څه بنګلې شوې خړ کورونه ، د ښو ښینتو برجونه
آ کچه لارې پخې شوې ، ډېر چا بیلې کوټې شوې

ډېوبل نه ځان اونغاړي ، خپل غمو ځان له ژاړي
ډېر چا شو ډېر کارونه ، ډېر چا شو بیل کورونه

نه د ورور خور محبت شته ، نه د پلار مور څه عزت شته
په نفرت هر چا ته ګوري ، ډېر چا نه دوی مرور وي

هر یو کس د بل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوی ته زړه تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه داخشکه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز داسې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نه کیږي
نن مې بیا په زړه ورېږي
د خپل کلي خړ کورونه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږه مشران وو هغه ښه شو
ددې کلي چې زبرګان وو هغه ښه شو

چې بې شانه مينه يې موږ سره کوله
چې په موږه به ډېر ګران وو هغه ښه شو

مشکلې چې به يې زموږه حل کولې
نن هر کار ته موږ حيران يو هغه ښه شو

چې د هر غريب دپاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه ښه شو

ممتان موږ به چاله ښه تسلّي ورکړو
موږ ځيله ډېر پرېشان يو هغه ښه شو

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي
ګله صبر ګله اوښکې
ننداره د زړه کوڅه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج ئې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځای کښې پیدا کړم
اې زما خوږه جانانه

خدای د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نه یې

زه به تا له خدایه غواړم
اې زما یاره نادانه

د جونګړې لوږې ښه دے
زه یې اوښکو سره ملګرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

مخ چې رانه پټ نه کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

ته خو زما زړه یې زما مینه یې
پام کوه جانیه د بل چا نشې

ستا په وعدو بیا دلته راغلې یم
هسې نه پرون پښانې رانشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګله
ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هیڅ نه لري
داسې بختونو سره لوبې کوم

د خپل زړګي د تسلي دپاره
ستړو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ستا د راتلو لارې کلک ښې ډېرې اوږدې شي
چې نه دې سوال جواب وي نه راتګ دې بیا پېدې شي

دا څنګه محبت دے ټول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غوارم بیا د یار دباندې جرګې شي

زه جواب درلېږي نکړم ، جانیه خپله دا شه
زړه مې تا نه ګیله من دې چې ورکې مې ګیلې شي

چې لوړ دېوال ته خېژي نو ښکارېږي تې به دلرې
په دې چیتو دیوالونو دراز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې د مودو ګیلې پخلا کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګیني ورځې شپې شي

د ستا خفګان به ځای دی، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خواله نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته وائي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر ښکلي مخ پسې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غمونه دي فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدائیګو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي تهٔ به وې هېڅ و بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بېله دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه داسې دنيا چې پکښې دواړه زړونه يو شي
يوه داسې دنيا چې پکښې دوه روحونه يو شي

هلته کښې به ته او زه د يو بل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږه د خپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتازه چې دواړه يوه نوې دنيا جوړه کړو
دې دنيا نه لرې يوه بشکلې دنيا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې مشال لاس کښې
پهٔ تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
تهٔ دې نه خبر نهٔ یې

زهٔ به تا لهٔ خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د حبونکړې لوږې ښهٔ دے
زهٔ یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محلونه به زهٔ څهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړی
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

*
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

40

ذړه مې هر وختې ډوبيږي
هيڅ علاج يې نه ښکاريږي

دې خپل ژوند ته يم حيرانه
چې په څه سخته تيريږي

ناکړدې دې چې را ياد کړم
د باران په شانې ژاړم

د غمونو په ګرداب کښې
مې د ژوند کښتۍ تاويږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس د خلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم دا سودا خرڅیږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږیږي.

مستان ټوله دنیا چاپ کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترینه واخلي
داسې څوک نه پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز

دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان ته مغموم ته د تمغهٔ امتیاز په اخستو

د عقیدت پېرزوینې —— (ممتاز)

اے د لوړ همت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته چې کلي په وطن کښې
چې په ښه نامه یادېږې

که دې دور که دې تربور دے
ته د هر چا پکار یږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته دکومې خاورې جوړ یې
تا کښې کبر غرور نشته

په دښتیا چې فرشته یې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځائے کښې ته ئې یادشوې
په تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آوز له هرې خوا دے

زه غازی، شعیب ته ګورم
خوشحالی نه په خندا دي

چې ضیاء مې هم کومل شو
نعمتونه د الله دي

غازي، شعیب، ضیاء د زامنو نومونه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر او باسمه ډېر زهٔ
خدائے تعالیٰ ته په سجده شم

ټول غمونه راسنه هېرشی
په الله الله اخته شم

خوشحالی دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر تېکریه

خوږندو رونړو او بچوته
دا اعـزاز دې مبارک شه

ته لائق د دې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلې نهٔ د سيلۍ قيصې
ما ته به ته نهٔ کړې اے اشنا د بې وسۍ قيصې

زهٔ به ستا خبره ته بېګاه صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پر دې قيصې

ما سره خو شپه ورځ د اغم دے اے لاليه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنا يۍ قيصې

يو ځلې به مونږ که هغه تېر وختو نه بيا راشي
او به کړو يو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قيصې

مينه نوسور اور دے سرې لمبې دي زهٔ يې او سومه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قيصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعده رشتيا شوله
او به کړې ممتاز ته خو د مينې پخوانۍ قيصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کیږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ پهٔ لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو پوُلو پهٔ لار کښې
لختې هم وی اعراب هم وي

ستا تدبیر به کار اونهٔ کړي
د تقدیر مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندی ډ کرښو ځان لـه
یو جوړ شوے کتاب هم وي

د خدائے ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونهٔ کړې

د غریب عاجز نادار ده
پهٔ تندی کښې محراب هم وي

توکّل پهٔ الله اوکړه
دادوان شه د زړهٔ سره

پهٔ دې دتکو تورو شپو کښې
ځلیدونکے مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

هغه پېغله چې ډېره موده دیوُ په نامه ناسته وه - او بیا
بل ته ورترغاړه کړې شوه -   (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس دبل شومه
زۀ نکه کوډې د ادل بدل شومه

اُوس وزه قسمت دلونو اُوسوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې ګجل شومه

زۀ پښه لوګے پښه لمبه شومه
زۀ چې د نصیب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو دواړه دخدائے لاکښتې دي
ستړے ددې ژوند دسخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه ورځ د بلې سخته وي
پاڼې پاڼې زه لکه د ګل شومه

ګرځم په خیالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زه د بل شومه

کړنې د قسمت ممتاز ورانیږي نه
شومه زه واده خو په کوم چل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

یم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خیال کښې روانه

د دنیا په دې بازار کښې
نا خبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځوانې به وي
په رنګ رنګ خوشالې به وي

نه به غم نه به فریاد وي
هر یو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خوانده شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډیر به مینه محبت وي

خو چې دو رو وخت تیرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې رورشته نه مې خور شته

خوښدي روڼه مې جدا دي
هغوی ټول د بلبل چا دي

تصور کښې مې کرځېږي
د بابا کور مې یادېږي

په خوبو نو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رڼا شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدائيګو عمر کم دے

ممتان خدائے دې عفه اوکړي
اوس خو هر وخت دا دعا کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټاله به لالیه په یمو درشم
ټاله به په غنو په اغزو درشم

ته د اختر میاشت یې ښخودې ته
ستا کتو له زهٔ به په بَلو درشم

ما ته ښخوا خبر یې مهٔ یادو
زهٔ به هم بیا جانه په کېلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښېمانه شم
زهٔ به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پړونې کښې راپټ کړمه
زهٔ به دې دیدن له په پړدو درشم

ټاسره مهٔتان چې وعده کړې ده
ټاله به د غنو په چپو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بېلتون ځورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ
اوس مې دے دنيا کښې زړهٔ لګېږي نه

زهٔ دې پهٔ ديدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لاره چې لنډيږي نه

راشه دا ختر ورځ به رنګينه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالېږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رښتا راشه
ټکو تورو شپو کښې ديدن کېږي نه

ما پهٔ ګودر ډک منګے بيا کښېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکارېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اوړې راوړې
ویمه چې ربابار دې حصارېږي نه

زهٔ به دا ګیله درته بل وخت اوکړم
خدائیګو پهٔ ګیلو څوک خوشحالېږي نه

ماسم د مابنامه اُوربل خور کړلو
راشه پهٔ تیارهٔ کښې څوک ښکارېږي نه

کله وے درحم او کله نهٔ د رحم
ښهٔ شوه چې ممتاز لېونے کېږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لخته

په لاره چې تېرولـه دېـښـېـږي کنـه
پېغله يواځې ده وېـرېږي کنـه

حيا نه ده کې سترګې سنه او چټې
مزګې ته ګوري چې شرمېـږي کنـه

د تور اوربل ګلان يې پټ کړه دو رو
د رونو خور ده بدنامېـږي کنـه

په سپينو لېچو يې بنګړي مزه کـه
دَ ګلو لخته ده ماتـېـږي کنـه

پروني يې تاو کړو له ځان نه ممتاز
کلى ده پاسنو کښې پټېږي کنه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د ګیلو خبرې مکوه

هر څه چې ته وائې راته اووايه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما روزګار د ځان په دې باندې لږ پوې کړه ته
ما سره د خلقو د جـرګو خبرې مکوه

اووايه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بیا د بوسو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما خیل دے په نیمه باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خېرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپېو شپېو ژړلے شم
ماته د سلګو د اسوېلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما دسترګو تور دے
دا زما دابسې زوئ دے

په آباد دبابا کور دے دا زما دمینې رور دے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړۀ ټکور دے
دا زما دمینې رور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
په دنیا مې دمورکور دے، دا زما دمینې رور دے

دے چې لوئ شولو عاقل شي
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړۀ تور دے
دا زما د مينې دور دے

زما هم ترې زړۀ خفه شو دکلي نه پس کيله شو
چې بې وچې دے مرور دے، دا زما د مينې دور دے

دور د خور لوبه اسره وي
خپل تبر کښې په داده وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مينې دور دے

چې په يو غير کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شيطان هسې مخ تور دے
دا زما د مينې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې د ے د غوټۍ څهٔ د کاڼي نه خوجوړنهٔ د ے
ستا غمونو دل کړو ا ے لالیه نور د زورنهٔ د ے

تهٔ خو زما ژوند یې زما زړهٔ یې زما مینه یې
څهٔ وايې زړګیه زړهٔ مې تا نه خدائیګو تورنهٔ د ے

کله چې مې یاد شې تړ مې اوښکې مې له سترګو ځي
ما به په دې پوی کړې ستا په مینه کښې خوا ورنهٔ د ے

تهٔ چې چرته خوښ یې زهٔ به عمر تېروم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جانه دې کښې څهٔ پېغورنهٔ د ے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظ ونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کورنهٔ د ے

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو ښکلو په قلار کښې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردې خور نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته ګورم، ستا په کتو به دوی برقېږي
جانانه ژوند مې بختور دی، درته ګورې بې وسواسه

ته چې ګوم وطن کښې اوسې زما زړه به تا سره وي
ژوند مې تا سره تېرلې ستا زما مینه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې ایښې ستا د مینې خېراتونه
ښهٔ ګزران په زما کېږي که یم ناسته که هم ملاسته

پهٔ سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز د ومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اختر ورځ

دا چې دې خُلې اختر وه څومره ښـه وه
چې راغـلے مې دلبر وه څومره ښه وه

ما د ژوند خوانۍ په واړه قربان کړې
شپه شوقدر ورځ اختر وه څومره ښه وه

مسافر اشنا چې راغلو زۀ داړه وم
که به کور که به بهر وه څومره ښه وه

ما په لیو به منګے راډکولو
دے چې ناست به په کودر وه څومره ښه وه

د ممتاز لاس به يې نيولے وه په مينه
څومره ښکلے مازيګر وه څومره ښه وه

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په ګېډه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه ؤ و مه ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړه سرې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
ایږدم به ځې په اوربل کښې یا جوړوم به ترې نه هار

ستا مینې ممتاز خېل ژوند باندې ستومانه کړه
یو ته زما پکار یې نور مې هیڅ نه دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څهٔ رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې اوکړه
چې وعده دې هېره نهٔ شي

بې له تا د زړګي سره
په ما خدائېګو څهٔ چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شي
ستا اقرار دروغ ښکاريږي

د ممتاز به څومره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روش خپل وطن ته راشه
ذړهٔ مې تا پسې شوکيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هرځهٔ به تېرېږي - د نېک خوا کمې دې نه وي
چې زړهٔ دې پرې دغېږي - د آشنا کمې دې نهٔ وي

د اکور دې اے جانیه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې کوځېږې - د دنیا کمې دې نهٔ وي

باغونه سره ګلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نهٔ وي

د استوري د آسمان دې همېشه د اسې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کمې دې نهٔ وي

ما مهٔ پرېږده یوا ځې اندېښنې را نه چاپېر شي
هر څوک کهٔ خالق دې ور وي - خو بس ستا کمې دې نهٔ وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پروني بدنام مهٔ شه
کهٔ څوانه کهٔ زړه وي - دَ حیا کمې دې نهٔ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا ګرځم
سودائي شوم نهٔ پوهیږم

ته په کومه دره لاړې
زهٔ په تا پسې ګرځیږم

ما په دې خبره پوی کړه
دَ اُلفت انجام به داوي

مینه اُور دے سُور انګار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزیږم

وُم ګلونو ته په طمعه
دچمن مې ابیاري کړه

ګُل زما نصیب کښې نشته
زهٔ په دې باندې پوهیږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

را ځئ خپلو خپلوانو چې ټن ډېره مینه اوکړو
مرګ څو را روان دے ارمانونه به بیا اوکړو

چې ژاړو په یو بل پسې بیا روستو توبه څهٔ
په ژوند به ټول یو ځائے شو دیدنونه به ښهٔ اوکړو

هغه وړانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په یو ځائے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګیلې به مو وي زړونو کښې یو بل ته
یو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به ټول ښهٔ کړو

د استاد زړهٔ خبر چې زما د پاره مرک وهٔ
زما پوهے ګیله ده نو رجنګونه به په نهٔ کړو

را ځئ چې بیا یو ځائے شو دیو بل سره په مینه
ګیلې مانې به نهٔ کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار پکار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیس ونه به ډېر اوکړو

ممتاز د ځوانو خلقو به څنګه ښهٔ متل وهٔ
روبهٔ په ډانګ بېلېږي نه ، نعره به دغه اوکړو

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
پښتنې پېغلې د حیا یوه نمونه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې کړ ځېږې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي د ورور خوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خو ستا د سر ده څه له ګورې ورته
په سر یې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په څټه کښې اخلي وي بس
په دې خویونو به هرچا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز در زار شه ګوره څومره خو ښته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ما ته دې په خط کښې خدائے خبر چې څه لیکلي دي
هیڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه را ته ویلي دي

که دا دې وي لیکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلي دي

ستا نصیحتونه زه پلو پورې تړل اوړم
ته چې راپه یاد شې تول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځائے اړولي دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هیڅرې بیا رانشي
تا پسې ممتان ډېره په سلګو سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه کښې ویرېږمه زه
دا بې له تا وارخطا کېږمه زه

د هر ارمان ګرېوان شلیدلے وینم
که په محل کښې هم اوسېږمه زه

مانه جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کېږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مه ورانوئ
په دې ګلانو خفه کېږمه زه

لالیه ماله ناګهانه راشه
په انتظار کښې دې کړېږمه زه

په ممتان هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څه وخت جدا کېږمه زه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د زړهٔ په آئینه کښې شته یې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې شته یې

دا بې لتا خو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې شته یې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تېروم
زما د زړهٔ هرې حصّه کښې شته یې

زما د مینې امتحان اخلې شته
زما د ژوند هرې قیصه کښې شته یې

ممتاز دې اوس د زړهٔ پردو کښې پټه
چې د رقیبانو نه پرده کښې شته یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حُسنِ خلق

کينه ور دي ذور ور دي حُسنِ خلق
ډېر په کبر په غرور دي حُسنِ خلق

چې په وينو د انسان هم نهٔ مړېږي
په دنيا کښې ځناور دي حُسنِ خلق

چې دنيا څوک د عقبیٰ د سره زار کړي
ګوره څومره بختور دي حُسنِ خلق

چې بېګاه سبا د خدائے ياد کښې مشغول وي
خدائيګو هرچا نه بهتر دي حُسنِ خلق

ممتاز نن ورشه پخپله ئې پخلا کړه
چې له تا نه مرور دي حُسنِ خلق

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته په سپرلي کښې ډېر ګلونه شته دے
خو ما د پاره ډېر غمونه شته دے

سپينې سپوږمۍ ځکه مېسکے جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه شته دے

د خپل اوربل دا پېچ وخم چې ګورم
د ومره قسمت کښې زما ولونه شته دے

ډېر څوکند ونه خوږې اوکړه جانه
لا د ممتاز زړه کښې شکونه شته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ چې پکښې نهٔ یې اشنا زهٔ پهٔ خلقو څهٔ کوم
سترګې مې ړندې شه زهٔ پهٔ دغو سترګو څهٔ کوم

ټوله شپه پهٔ طمعه یم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې راله خوب کښې زهٔ پهٔ دغه راتلو څهٔ کوم

زړهٔ نه زړهٔ ته لار وي ټول عالم راته هم دا وائي
تا پهٔ لار کښې پرېښوم زهٔ د زړهٔ پهٔ لارو څهٔ کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړه کې سره

اے زما د سترګو توره
اے زما د زړه ټټکوره

چې ته نه وے پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زه به ستا ومه په طمعه
خلاصه ومه له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس د مینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړ ولیده

تصور کښې مې لویو لے
په څنګل به مې کړې ځولې

په سختو او تکلیفو نو
را غلې ته په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائینات شنکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوهېدمه
په هر څوئ دې رسېدمه

ستا زما ترمینځه ګله
څهٔ عجیبه شان رشته وه

دَ فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته اودهٔ نهٔ شي
چرته اوږے پاتې نهٔ شي
هسې نهٔ وي خوب درغلے
چرته کټ نه ئې لوېدلے

څو چې لوے شوې د زړهٔ سر
زهٔ دې فکر کړم او ترهٔ
هسې نه بهر ته لاړ شي
څهٔ ضرر درته پېښ نهٔ شي

زما زړهٔ کښې وسوسې وې
زما دغه اندېښنې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼې ته اوس ښه عاقل ئې
هسې نه چې نا قابل ئې

څو په سپينه ږيره زوړ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زويه خدای دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي بچې پوه شي
چې دنيا کښې بې اسرې شي

بيا د مور قبر ته ژاړي
شپه او ورځ بيا داسې وائي

مورې تا پسې خفه يم
په دنيا يواځې زه يم

خو مور اوس دنيا نه لاړه
رابه نه شي بيا دوباره

ممتاز اوس به خفګان څه کړي
په تېر وخت به ارمان څه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو د نسر دَ پاسه
بوج دا ښکو مې درنيږي

زۀ د ځان نه خبرنۀ يم
ستر مې اوښکې مې څڅيږي

ستا دَ يو ترخې خبرې
زور مې دومره زړۀ له ورشي

لکه څوک دغر دَ سرنه
چې پۀ زمکه راغورزيږي

د بنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبرنۀ شو

اا زما ساده جانان چې
پۀ کوم جهان کښې اوسيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د باران شیبه اوښ ده شوه جوړې
د اوښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د تود و اوښکو زور کمیږي دو دو
د اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

ویم چې د سین په چپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا د بې اعتبار کولو
ځکه نو هر خوا نه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نه دې په دولت او نه عزت کم شي
ته چې په خوږه ژوله خوږ کلام کوې

ګرځې ته په مزکه خو آسمان ئې ته
ته چې د پردي خپل احترام کوې

ته به د هر چا زړه کښې اوسېږې تل
ته چې ښه خصلت په هر مقام کوې

زه ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
ته خو نصیحت ما ته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لیمو باندي راواوړی
په ننګو اوښکي خوړي شي

په ګرېوان باران باران شي
په خوله کښي مي راتوی شي

د زړګي. په غم ښادۍ کښي
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندي به بې واره
په ژړا به کله سرې شي

دا نمکيني اوښکي ګودم
تړمي تړمي راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما دَ زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوئ به څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هرچاته دا وایم
زما هېڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوهٔ شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوئ شوم
چې مې هرچا نه ګیلې شي

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن راشه د زړه سره دې قصې سره به ګورو

راځه د رقیبانو په سر، توري خاوري واړوه
راشه زما خو الله، دې پښتنې سره به ګورو

زما رو ستا ترمنځه، د رقیب هډو څه کار نشته
خیر دے اے جانیه دې لانجې سره به ګورو

ماته د بیلتون د تورو شپو خبرې مه کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تیرې سره به ګورو

خیال کښې مې د ورځې، او د شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لا لیه دروغژنه شوه
لار د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص پاندې درغلے وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګړون د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نهٔ زما زارې نهٔ مې منت منې
مینه دې لا لیه کبرژنه شوه

تهٔ څو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه څو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته ګرځې جونې وایه په کوم خیال یې ته
خاندې خوشحالیږې، د بابا د کور مشال یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کونتره یې، ناسته په دیوال یې ته

ستا طلبګاران څو جونې، هرځای ستا په طمعه دي
ځان نه خبرنه یې چې راګېره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ مخ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

تا د بابا کور په خپل هنر باندې دنیا کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غیرت د دوینو د بابا د سرشمله یې ته
چرې سپکه مه شې په رښتیا قیمتي لال یې ته

ته د پردي کور یې مور دې هر وخت پریشانه وي
ته که په کوډر یې یا ولاړه په دېوال یې ته

څه اوکړمه لورې د اد خدائے او رسول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه فی الحال یې ته

ته به شې واده زه به دې کور کښې سودائي شمه
ګرځم به ټول کور کښې چې به لورې په څه حال یې ته

تخت خو به زه درکړمه خو بخت دې درله خدائے درکړي
شپه او ورځ یې خدائے ته ممتاز دغه یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د انتظار

غمځنه نیمه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
د سمې ابادۍ نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زه وم په انتظار
یو زه ومه پرېشانه یو زړګې دَه په درزار

ځان سره ګډیا وم هم کړل هم مې دېبل
ستورې په خندا وو خندېدل او مسېدل

دېره اوږده شپه وه په هیڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه لکه د کال به تېرېدله

زړګې مې په درزا شو څه کشا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خو پیشو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک ډیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې څوک نه وو اوریکے وه الوتلو

پړسوتمه کیږ کښې ښه بې ځانه غونډې ؤمه
زه يې بې لوظه باندې حیرانه غونډې ؤمه

ستړګو کښې مې خوب وه خو زړګے وه بنا قرار
حیرانه وم چې څنګه به زړګے شي بیه قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پرېوتل
وړې وړې ډیوې وې چې آسمان کښې بلیدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندیدله
ماته به يې کتل ږیږ ږیږ به مسیدله

بې شمېره واړه ستورې ګېر چاپېر ترې تاوېدل
په شمعې ډیټنګ غونډې ددې نه زاریدل

دنیا دسپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلیدله
ما ورته کاته او خدایګو خې دامسیدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څۀ خبرې
اے ښکلې سپوږمۍ دې وفا نه څۀ خبرې

سره شوه په خندا او راته شوه دا مې ګويا نه
واوره د جفا او د وفا قصه له ما نه

زۀ هم په زړګي کښې ستا په رنګې يو ارمان لرم
زۀ هم يو آرزو او تمنا د تا په شان لرم

ستا کۀ په زړګوټي مسېدلي پرهرونه دي
زما هم دا دې زړۀ بانډې يو څو سوي داغونه دي

ماهم د وصال په طمعه غرونه نړولي دي
ماهم انتظار کښې ډېر عمرونه اړولي دي

ماهم په دې لار کښې ډېرې ښې شوګيرې کړې دي
ما خو دې نه سختۍ سختۍ هم لا تېرې کړي دي

ما د چا د پاره مُسېدل هم ازده کړي دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترېنه تلې یم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترېنه تلې یم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغلې یم
اېنې ماته ګورې دادې بیا ورله راغلې یم

څو ښت یٔ دراتلو نهٔ دے نو نهٔ راځې آشنا
خدائیګو چې ددې نه پس به څهٔ راځې آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مهٔ زیاتوه غم دې دا غمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نرید غونډې چپه دهوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالي رابانډې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو د غمونو نه شوم خلاصه
ډېره وُمه سترې د فکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویښه لو ستومانه غونډې وُمه
دے خپل سوي قسمت ته زهٔ حیرانه غونډې وُمه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه کرځې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا یمه شمکوره

ستا په لیدو مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس را نه کرځې جدا وے

ستا په جفا باندې مې دېر زړګے خفه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړې زمانه

چې مونږ جدا یو د غماز زړګې به ښهٔ شي
جانانه ښه به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نژدې شه
غم مې شي لرې په دې پوهې شه

تهٔ ماله راشه چې دا غیر غماز کچه شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ممتاز په دغه نهٔ پوهیږي
جانه ګیله دې پهٔ خدا کیږي

د مینې لار هسې نه نیمه لار کېنې دوه شي
جانانه ښهٔ به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړه مې ژړېږي
بې تا، نه قلارېږي لالیه کورته راشه

په ژړا ژاړم سود مې نه شي
بېلتون مې اوړي په زړه غشي

دا بې لتا مې جانانه زړه کله صبرېږي
بې تا نه قرارېږي لالیه کورته راشه

ستا جدائ ده ډېره ګرانه
دنیا په ما بانډې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلکه باران غونډې مې اوښکې راڅڅېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کور ته راشه

ستا د راتلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بیا کله په ژړا راژوندي کېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کور ته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیرېږي
بس یو پېټے دے کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ما شوروه دهٔ چې تاویږي
بس یو پېټے دے کمېږي

هر یو کس پهٔ دې دنیا کښې
ژوند تیری پهٔ دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څهٔ زما کيږي
بس يو ښځے دے کميږي

په چا ښهٔ وختونه راشي
ټول غمونه ترې په شا شي

په هر څهٔ الله پوهيږي
بس يو ښځے دے کميږي

ممتاز دغه بس يو کار که .
غم د هر چا په ځان بار که

خدائے په دغه خوشحاليږي
بس يو ښځے دے کميږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهين

د خپل زوئ کرنل ضياء (جټ پائلټ دے) ډاډګیرنه

اے د شاهین بچیه، اے د همت زویه
اے په رښتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، د استا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه، د شجاعت تکړې
اے د طاقت نه ډکه، اے د طاقت تکړې

اے د فضا زلمیه تهٔ د سیلۍ نه تېز يې
اے د تېزۍ نه ډکه ته د تېزۍ نه تېز يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د رفتار شاهینه ، دا ستا رفتار منمه
اے په رشتیا ښکاري ، زړه دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نه چې خطا دې شوغه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اے د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زړه دې غیرت منمه ، خو دا ته ناست څنګه یې
دا غلے پیلے غونډې ، داسې ناراست څه له یې

ځان دې غونډ کړے ولې ، دا ته مدهوش ولې یې
زما تور زنه زویه ، داسې خاموش ولې یې

جوړ په ارام باندې ، ته عادت شوے یې ګني
په ډیر ناکام باندې ، ته عادت شوے یې ګني

اوس خو د پښو کښې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

اوس الوتلې شې ته، بېرته ختلې شې ته
پاس د هوا له پړدو، لر بر وتلې شې ته

اوس ته د آزادۍ شېرۀ، اوس ته خندا کولې شې
پاس د فضا په سينه، ته مشغولا کولې شې

چې څه دې زړۀ غواړي، هر څه آزاد کولې شې
خوکه خپل ځان باندې، څه اعتماد کولې شې

پاسه يقين اوکړه ته، وزر نه کار واخله
دا پاس فضا اووينه، نظر نه کار واخله

اې د فضا ښکارې، لاندې ځکه ته ګورې؟
اې د شاهين بچيه، پاسې تېکو ته ګورې

ته څه تپوس خو نه يې، ستا نوم شاهين دې ګورې
دا د شاهين د پاره، د پرلوې توهين دے ګورې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے دمکې زمکې بیا رایاده شوې
بیا زما پهٔ سترګو کښې آیاده شوې

نن دَخدائے دکورنه ځان لوګے کړه تهٔ
تاوُشه ترې راتاوُشه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېرشي بیا به رانهٔ شي
خلاصه به دغم دهره فریاده شې

زهٔ د زړهٔ پهٔ سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان دهر مومن پهٔ زړهٔ کښې دے
تهٔ ممتان جوړ اوس وینځم لهٔ خوایه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لُور د پښتون خور د پښتون مور يُمه
ډکه د پښتونه پښتنه د پښتون کور يُمه
زهٔ د مينې ښکله خو دښمن دپاره اُور يُمه
زهٔ يم پښتنه لوګے لوګے لهٔ پښتون دور يُمه

دا زما پښتون روکي خو هر چا پېژندلے دے
دا چې د غيرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې څومره بره رسېدلے دے
دا چې پهٔ عزت باندې هر کور کښې زېږېدلے دے

دے چې اقرار او کړي بيا تر کله روستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بيا صمري خوځېږي نه
دے د همت توره ده پهٔ يو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصيبت نه خو وېرېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د زور وجود دخپلو مټو لوئ طاقت کښي
دے دنور پروني دآسمان نه هم اوچت کښي
دے دپردي مور عزت دخپلې مور عـــزت کښي
دے دمور خدمت دمور دپښو لاندې جنت کښي

دے چې څهٔ وخت ځوان وي نو محفل به دځر ووي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بيا شر دجرګو وي دے
دحق سره منکر دے هم دخپلو دپردو وي دے
دے داسې مخلص دے چې هر وخت دمشورو وي دے

سل کاروته يې ښهٔ دي خو يو دا يې بدعادت دے
دچا سره چې وران شي نو بيا دے لوئ مصيبت دے
نو بيا نهٔ بخلا کيږي په جرګو نهٔ په منت دے
هر څهٔ په سپين لاهو کړي په يو دم پر يو ساعت دے

دے پښتون دوکي ته زهٔ بس دومره نصيحت کوم
صبر نه کار اخله دوره زهٔ درته منت کوم
بيا به زهٔ قيصې دې په هر ځاى دشجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر دوره ستا په شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکاریږي

څوک که دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګیر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څه کېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

په دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د مړ چا په ځان بار کړه

خدائے په دغه خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

خدائے انسان دے پیدا کړے
او په دې ئې دے پوهٔ کړے

په نیکۍ خدائے خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

ممتاز هر چا سره ښه کړه
دا توخه د عقبٰی او کړه

دا به هلته په کار دیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کیږي نه

اے داسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

خنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو د اوري نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
ما نه نحو دې خپله قصه هېره کړه

روس نحو به خبرې هر ځائې کېږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا نحو یو وړه غونډې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن دېره کړه

زهٔ درسره مینه په اخلاص کَوُم
تا مینه شکونو کښې راګېره کړه

ما وُیل په مرګ به جدا کیږو نه
تا مستاز د ژوند په لار کښې هېره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
موږ دواړه پکښې ناست یُو یو ښایسته سپینه سپوږمۍ ده

دا نن زما د پاره پرون نه ډېر بهشت دے
لالے مې څوا کښې ناست دے نرۍ نخه سیلۍ ده

دنیا نه ناخبره هر چا نه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

د ګل خوشبوئ چې ورشي بوراله په چمن کښې
تاوېږي د ګلانو تیارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لرې راشي خوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غمونه ورک شو لالے مې را روان دے
وس خانده خوشحالېږه د غم وروستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا د کبر انتها ده ته پوے نهٔ يې
د قصه بېګا صبا ده ته پوے نهٔ يې

مال دولت نحو د لاس خیرے دے ځان پوے کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوے نهٔ يې

محبت نحو څوک په زور کولے نهٔ شي
د خبرې د رضا ده ته پوے نهٔ يې

راز د مينې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځاے کښې ګلیا يې ته پوے نهٔ يې

د خپل زړهٔ علاج دې اوکړه ته پخپله
ممتاز ولې لاپروا يې ته پوے نهٔ يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زه یو ورځ ګلشن ته لاړم.
ماوې سیل د ګلو کړمه

د بورا په شان به زه هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته ودرېدمه

ښین چمن رنګ ګلونه
زما زړه وهل ټپونه

خو یو کس د ګلو خوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شيدا دے

کله ګل شوګئ له بوټې
وي د کبل لکه ډکې

کله پا نې راشوګئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستۍ داسې روان دے
لېونے د بيابان دے

ناګهانه داسې غبز شو
دمالي آواز برک برک شو

دا ته څهٔ رنګې بدبخت يې
ګل شوکے د هرې لختې

ما د زړهٔ وينې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن خو د هر چا دے
هسې نه یوازې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېله

دَ هغه تور سرې چې دَ چا دَ خاوند په قبر غوړېدلې
څهرې لا هغسې تازه دي

کېله څو خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کو مه

زهٔ څو مره بد قسمته یم
چې به روښکې تل څڅومه

زما قسمت څو ښکاري
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا څو نهٔ ښکارېږي
په تیارو کښې ژوند تېرومه

هر څو کهٔ زړهٔ ډاډه کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روښت غم دے
دا به څنګه زړه سر کومه

د ځان ژړا خو نه کړوم
دې چو ته خفه کېږم

ته صبر خدايه ورکړې
دوی به څنګه ګذرا کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روښ څه روا يمه خدايه
چې د څه طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نه پوهېږم

د زړه زور مې روبه شو
نور طاقت به پېدا کومه

چاپېره ځان نه ګورم
په تېر وکښې شو مه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه ډډه اوځم
ځان به کوم خواته رسومه

د ژوند ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې اودهٔ شو

یواځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پښې یا غیچه بهٔ زهٔ
په صبر تازه کومه

د هر څهٔ تهٔ مالک یې
خدایه تاته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد اوکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

118

بېګاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څهٔ نهٔ وُ، وم ستا په انتظار

رقیب دې هر څهٔ وائي زړهٔ تا نه نهٔ صبرېږم
بس تهٔ مې دَ زړهٔ سر یې نور په چا نهٔ کوم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
اېږدم به یې په اوربل کښې یا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوې مور ته"

ستا د خوږې غولۍ نه ځار شم مورې
ستا دعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څه خوارو لوئے کړے یم څه ویلے نشم
د ستا احسان زه په دنیا کښې خلاصولے نه شم

زه چې پیدا شوم نو په هیڅ نه پوهیدمه مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړیدمه مورې

په څه خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زه
په اشارو او په خبرو دې بیا پوهے کړمه زه

ته به وې ویښه ولې زه دې اوده کولم مورې
په پستو لاسو به دې زه ورو ورو ټپولم مورې

په زرر قربان به دې د بدو منع کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زه دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خوارې څومره محنت دې ما سره کولو
زه بنه پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

موږ چې پوښ شومه زلمي شوم دا ګفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

مانه به داسې کار نه کیږي چې خفه شې پرې ته
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې ته

دخپلې خاورې به زه داسې حفاظت کومه
زه مقابله به د دښمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دښمن بره کتلې نه شي
پښې به يې ماتې کړمه دلته به راتللې نه شي

زه د مستان په پاکې غېږې دا څوګند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پاڼه اوړوم او کومه پکښې پرېږدم

په هره یوه پاڼه کښې جُدا دَ غم داستان دے
زهٔ کومه قصه او وایم او کومه پکښې پرېږدم

ددې نه خبر نهٔ وم چې به دا قِصه هم کېږي
زهٔ لا په مه لاهو شومه اوس څهٔ به را وُچتېږم

زما قسمت دې خدایه په تیاره کښې دے لیکلے
زهٔ خو ړنده تیندکونه نو زهٔ چرته قدم کېږدم

زما توره نصیبه په رشتیا د غم نه ډکه ئې
زهٔ څهٔ تدبیر اوس اوکړمه په چل ئې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې دَ هر چا نه زهٔ پټومه
ستا مینه لوئے سوغات دے زهٔ ئې زړهٔ پورې لګومه

دا مینه لوئے نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څهٔ اور لګومه

لالیه مهربانه تهٔ جدا مهٔ شې له مانه
دا ستا د راتلو لاره په بڼو زهٔ جارو کومه

تن را شه دَ زړهٔ سره د هیچا نه مهٔ کو ویره
په طمعه درته ناستریم په زنه خال لګومه

ممتاز خو ټوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زهٔ ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

○

په هر طرف چې ځې نو زړه به ستا د لاس همسا شم
ما مه پرېږده يوا ځې زړه به ډېره وارخطا شم

بې تا نو زه ژوندون هم وپه ژوند نه حسابوم
ته ولې را ته وايې چې زه پاتې تر سبا شم

رقيب زموږ تر منځه د نفرت لارې تړو کلي
د هر څه به صفا شي نو که زه درنه پخلا شم

برباده زندگي ده، هيڅ په چل ځې نه پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترې نه را شم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څه به هوا د کړې
نو ته دې نيت صفا کړه چې زه پوه په دنيا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارې شوه په دې دومره تکليفونو

د غمونو په دلدل کښې نه د ځان نه د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دنيا په فرېبونو

د سبا په طمعه ناستم، د ماښام تياره لا نه ده
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فريادونو

زه خو خپل فکرونه نه کړم، تا پسې مې زړه خوږېږي
چې ته څه رنګې لاهو شوې د اجل په درياپونو

په رضا د خدای رضا يم خو صبر سوال ترې کړمه
خدايه ته ناراضه مه شې زما په فريادونو

د بنده طاقت ته ګورې، امتحان يې هومره اخلي
خدايه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library